

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.100/2024/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Deteky Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Deteky Gábor ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe.

Az alperes képviselője:

Dr. Hüttl Tivadar ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.23.025/2023/8.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét akként javítja ki, hogy az alperes helyreigazítási kötelezettsége az „cikk címe” című cikkekre vonatkozik.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a cég1 Zrt. (cég1 címe) illetékfizetési kötelezettségét 84.000 (nyolcvannégyezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a cég1 Zrt.-t (cég1 címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.000 (háromezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapított tényállás releváns része szerint a felperes orvos, aki ezen tevékenysége mellett vállalkozást is folytat, honlapot üzemeltet, tevékeny az csoport neve csoportban, mely kapcsolatban áll a alapítvánnyal, és a felperes a széles nyilvánosság előtt fejt ki nézeteit, szakmai álláspontját számos közérdeklődésre számot tartó, nem szűken vett egészségügyi kérdésben.

[2] Az alperesi sajtószerv dátum. napján „cikk címe1” címmel cikket publikált, melyben közölte, hogy mivel nincs előszűrés, a szakmailag elismert többi díjazott közé bekerülhetett a felperes is, aki a saját közösségi felületein is kampányolt a díjért, továbbá a felperes kilóg a sorból a díjazottak közül, méltatlan helyzetbe hozva ezzel azokat, akik valódi szakmai elismerésként kapták a díjat, illetve rendszeresen szembehelyezkedik a gyógyszeriparral, valamint járvány alatti tevékenysége pénzügyi hasznot is hozott neki, profitált a vírus- és oltástagadásból.

[3] A felperes helyreigazítási kérelemmel fordult az alpereshez a fentebb idézett közlések miatt, aki a kérelemnek nem tett eleget.

[4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy az általa szerkesztett portál című internetes sajtótermékben az eredeti közléssel azonos helyen és betűtípussal mindaddig, amíg az eredeti közlés elérhető, de legalább 30 napra tegye közzé az alábbi helyreigazítást, egyben a helyreigazítás tényére a címlapon is utaljon.

„Helyreigazítás:

Lapunkban dátum-én megjelent írásunkban:

- Valótlanul állítottuk, hogy a szakmailag elismert többi díjazott közé felperes doktor azért kerülhetett be, „Mivel nincs előszűrés”. A valóság ezzel szemben az, hogy felperes doktor azért és úgy nyerhette el a díjat, mivel erre sok más orvossal egyidejűleg őt is jelölték, és az adott régióban ő kapta a díj elnyerésére a legtöbb támogató szavazatot.
- Alaptalanul, valótlanul és a nevezett jóhírnevét sértő módon állítottuk, hogy „felperes azonban kilóg a sorból, ezzel méltatlan helyzetbe hozva azokat is, akik valódi szakmai elismerésként kapták a díjat.” A cikkben írtakkal szemben felperes doktor a többi jelölttel azonos megmérettetés során, a versenykiírás feltételeinek megfelelő szakmai elismerésként nyerte el a díjat.
- A cikkben valótlanul állítottuk, hogy „felperes egyébként rendszeresen szembehelyezkedik a gyógyszeriparral, éppen ezért is érdekes, hogy lelkesen fogadta el a díj neve díját”, mivel felperes doktor soha nem helyezkedett szembe a gyógyszeriparral, kizárólag a felelős gyógyszerhasználat fontosságát hangsúlyozza, másfelől a díj neve nem gyárt gyógyszereket, kizárólag étrend-kiegészítőkkel, mikrotápanyag kombinációkkal és orvostechikai eszközökkel foglalkozik.
- A cikkben valótlanul állítottuk felperes doktorral összefüggésben, hogy „az orvos járvány alatti tevékenysége pénzügyi hasznot is hozott neki”. A valóságban felperes doktor tevékenysége kizárólag a betegek érdekeinek védelmét célozza, az utalt publikáció csupán elvi fejtegetés, pénzügyi tekintetben minden konkrét információt nélkülöz.”

Kérte, hogy a bíróság a perrel felmerült költségek megfizetésére az alperest kötelezze.

[5] Előadta, hogy a személyét érintő közlések valótlanok, azok a lejáratását célozzák, csúsztatások és hazugságok. A cikkben bemutatott orvosszakmai díjat szabályos versenyeztetés folytán nyerte el, nem helyezkedik szembe a gyógyszeriparral, és a járvány alatti tevékenysége nemhogy hasznot nem hajtott a számára, hanem veszteséggel járt.

[6] Az alperes nem terjesztett elő ellenkérelmet, és szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a perfelvételi tárgyaláson.

[7] A bíróság 40.P. 21.682/2023/3. sorszámú ítéletével szemben benyújtott alperesi fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.552/2023/4. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította azzal, hogy az új eljárást az érdemi tárgyalási szaktól folytassa le. Az alperes fellebbezésével kapcsolatosan rámutat arra a [20] pontban, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabálysértést nem a perfelvételi szakban, hanem az érdemi tárgyalási szakban követte el, így ezen szaktól is szükséges lefolytatnia az új eljárást.

[8] Az elsőfokú bíróság az új eljárás alapján ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett portál elnevezésű internetes sajtótermékben dátum-én megjelent „cikk címe” című cikkel azonos helyen és betűtípussal mindaddig, amíg az eredeti közlés elérhető, de

legalább 30 napra tegye közzé 15 napon belül az alábbi helyreigazítást, egyben a helyreigazítás tényére a címlapon is utaljon:

„Helyreigazítás:

Lapunkban a dátum-én megjelent „cikk címe” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a szakmailag elismert több díjazott közé felperes doktor azért kerülhetett be, mivel nincs előszűrés, hogy kilóg a sorból a többi díjazotthoz képest, akik valódi szakmai elismerésként kapták a díjat, hogy rendszeresen szembehelyezkedik a gyógyszeriparral, illetve, hogy felperes doktornak a járvány alatti tevékenysége pénzügyi hasznót is hozott neki.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a cég1 Zrt.-t, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 200 euro, valamint 3.000 forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget.

Megállapította, hogy az eljárás feljegyzett illetéke 36.000 forint, és felhívta a cég1 Zrt.-t, hogy ezen összeget az állam javára az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára a jelen határozat jogerőre emelkedését követő 60. napig fizesse be.

[9] Határozatának indokolásában hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 170. § (2) bekezdés e) pontjára, a 171. § (1) bekezdés b) pontjára, a 497. § (4) bekezdésére, a Pp. 498. §-ára, a 499. § (1) bekezdésére, a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, a PK 15. számú állásfoglalásra.

[10] Rögzítette, hogy megismételt érdemi tárgyalási szakban az alperes perfelvételi nyilatkozatot hatályosan nem tehetett a Pp. 190. § (2) bekezdés a), b) és c) pontja, 194. § (1) bekezdése, 214. § (1)-(2) bekezdése és a 497. § (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel. Ezek szerint ugyanis a perfelvételi tárgyaláson megjelent felperes a tárgyalás megtartását akként kérte, hogy a tárgyalást elmulasztó alperes megelőzőleg írásban ellenkérelmet nem terjesztett elő, a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának nem volt helye, a perfelvételt végzéssel lezárta, s ezen végzéséhez kötve van, az érdemi tárgyalási szakaszban bizonyítás lefolytatása nélkül (lévén az alperes a keresetet nem vitatta) eldöntötte a pert. Minthogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzése az elsőfokú eljárás megismétlését a tárgyalás érdemi szakától rendelte el, nem nyílt meg az alperes számára a lehetőség ellenkérelem előterjesztésére, így a keresetet nem vitatottnak kellett tekinteni és ítélettel marasztalni az alperest.

[11] A felperes által kifogásolt négy közlés tényállítás, azok valóságtartalma bizonyítható. A felperes a valótlanságok feltüntetésén túl valós tények feltüntetését is kérte, e körben a keresetlevélhez semmilyen ezekre vonatkozó bizonyítékot nem csatolt. A PK 15. számú állásfoglalásra hivatkozással kiemelte, hogy a bíróság a helyreigazító közlemény szövegét belátása szerint határozza meg, így önmagában az a körülmény, hogy az alperes nem vitatta a keresetet, nem vezet arra, hogy egyáltalán nem vizsgálhatja a kért helyreigazítás szövegét és azon ne változtathatna. Jelen esetben a felperes által kért szöveghez képest többet nem, csupán kevesebbet foglalt a helyreigazító közleménybe, figyelemmel arra, hogy semmilyen adat nem igazolta a felperes által a helyreigazításba foglalni kért valóságnak megfogalmazott tényeket.

[12] Azt is kiemelte, hogy a „felperes rendszeresen szembehelyezkedik a gyógyszeriparral” sérelmezett közlésre valósként előadott felperesi álláspont nem a sérelmezett tartalomra reflektált, illetve nem tényállítás volt, hanem értékelés. Az, hogy a felperes nem szembehelyezkedik a gyógyszeriparral, hanem csupán a felelős gyógyszerhasználat fontosságát hangsúlyozza, a felperes által hangoztatott véleménye értékelése, nem pedig tény. Az, hogy a megjelölt gazdasági társaság nem gyárt gyógyszereket, csupán gyógyszernek minősülő készítményeket, nem a felperest érintő közlés cáfolata, mivel valótlanúsága esetén az érintett gazdasági társaságot érinti.

[13] A felperest teljes egészében pernyertesnek tekintette. A közzététel határidejét a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti általános teljesítési határidőben határozta meg, mivel a felperes azt nem jelölte meg a keresetében.

[14] Azon a felperesi hivatkozásra, hogy a korábban lefolytatott eljárás során azért nem tett bizonyítási indítványokat, illetve nem csatolt további bizonyítékokat, mert az alperesi ellenkérelem hiányában nem kellett gondolnia arra, hogy szükség lehet álláspontja bizonyítására, arra mutatott rá, hogy a keresetlevélhez csatolni kell a keresetlevél érdemi részében feltüntetett bizonyítékokat, ennek ellenére a felperes ezt nem tette meg és a perfelvétel lezárásáig sem csatolt bizonyítékokat.

[15] Az új eljárásban előterjesztett felperesi bizonyítási indítványt mellőzte, mivel már az új eljárás érdemi tárgyalását megelőzően rendelkezett a videofelvétellel. Mindemellett a felperes úgy nyilatkozott, hogy a kérdéses videofelvételen található felszólalás a saját szakmai álláspontját tartalmazta, így a bizonyítékot alkalmatlannak is találta annak bizonyítására.

[16] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[17] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[18] Hangsúlyozta, hogy a PK 12. számú állásfoglalás szerint véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja. A felperes közszereplő, a cikk tárgyát képező felperesi tevékenység és a felperes kitüntetése közügy, e körben szükséges vizsgálni a sérelmezett közlések jogi megítélését.

[19] A „mivel nincs előszűrés” közlés vonatkozásában rámutatott, hogy a felek között nem volt vitatott, hogy a jelölési eljárásban bárki jelölést terjeszthet elő, ebből következően okszerű következtetés az, hogy a díj vonatkozásában nincsen előszűrés. Megjegyezte, hogy a közlés inkább érinti a díjat odaitéllő bizottságot és nem kifejezetten a felperes személyére vonatkozik. A „felperes azonban kilóg a sorból” egy vélemény, e körben helyreigazításnak nincs helye. A „felperes egyébként rendszeresen szembehelyezkedik a gyógyszeriparral” közlés megalapozott következtetés, a per tárgyát képező cikkben az kellőképpen megindokolt. „Az orvos járvány alatti tevékenysége pénzügyi hasznot is hozott neki” közlés valós ténybeli alapon nyugvó okszerű értékítélet, ezért helyreigazításnak nincs helye.

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[21] Kiemelte, hogy valamennyi kifogásolt közlés hamis tényállítás. A Pp. 373. § (1) bekezdése szerint az ellenkérelmet már nem lehet a fellebbezésben megváltoztatni, utólagos bizonyításnak nincs helye, így a másodfokú eljárásban nincsen lehetőség olyan ellenkérelmet előterjeszteni, ami az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztése előtt is előterjeszthető lett volna.

[22] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[23] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében a helyreigazítási kötelezettséggel érintett alperesi írás címében elírást vétett. A felperes keresetlevelében, a keresetlevélhez mellékként csatolt alperesi cikkben, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének tényállást rögzíti részének [2] pontjában is az írás címként „cikk címel” cím került feltüntetésre, tehát az „aki ellen” és nem az „akivel szemben” fordulatot tartalmazza.

[25] A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság elírási hibákat vétett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 352. § (1) bekezdése szerinti kijavítása volt szükséges, amelyet a másodfokú bíróság a jelenleg az alperesi fellebbezést érdemben elbíró határozatában a Pp. 353. §-a alapján kijavított.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott.

[27] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a valóság feltüntetésére irányuló felperesei keresetet elutasító rendelkezését nem érintette.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 381. §-ában szabályozott, mérlegelhető hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint részben megváltoztatta.

[29] A Pp. 497. § (4) bekezdése értelmében a sajtó-helyreigazítás iránt indított perben, amennyiben a perfelvételi tárgyalást az alperes elmulasztotta és írásbeli védekezést sem terjesztett elő, a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni és őt ítélettel kell marasztalani. A jelen perben ez történt.

[30] A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.552/2023/4. sorszámú végzésével, habár az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, azonban azt is előírta, hogy az új eljárást az érdemi tárgyalási szaktól folytassa.

[31] Az új eljárásban így továbbra is úgy kellett tekinteni, hogy az alperes a keresetet – a perfelvételi tárgyalás lezárásig – nem vitatta. A Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja alapján pedig sajtóperben kereset- és ellenkérelem-változtatásnak nincs helye, így a perfelvétel lezárása utáni érdemi védekezése nem vehető figyelembe.

[32] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte helyreigazító közlemény közzétételére az alperest.

[33] A Pp. 383. § (6) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről.

[34] A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.552/2023/4. számú végzésében a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján nem csak a felperes 3.000 forintos másodfokú költségét, hanem a meg nem fizetett eljárási illeték 48.000 forintos összegét is meghatározta. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság az új eljárásban hozott ítéletében ezen fellebbezési eljárási illeték viselésére nem

kötelezte az alperest működtető gazdasági társaságot, ezért e körben szükséges volt az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása.

[35] Az alperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, így az őt működtető gazdasági társaság köteles megtéríteni a felperes költségeit a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A felperes a fellebbezési ellenkérelmében a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján kérte megállapítani a perköltségét, azonban e körben a felszámítani kért munkaórákat nem jelölte meg, ezért azt a másodfokú bíróság egy munkaórával számolta el.

[36] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 51. § (1) bekezdése szerinti kedvezmény alapján a jelen fellebbezési eljárásban ismételt fellebbezési illetéket nem kell viselnie a feleknek, ezért arról a másodfokú bíróság nem határozott.

Budapest, 2024. április 4.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró